

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ

ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ, ਪ. . ਰ .

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2523

22 ਨਵੰਬਰ 1966 ਈ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 311—ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ—ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ—ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਕੋ-ਆਰਡੀਨੈਟ ਰੈਂਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਕੀ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ—ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ—ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311(2)—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ (1952)-ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ ਐੱਸ—ਦਾ ਦਾਇਰੇ—ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਨਿਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛੀ ਗਈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ - ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ, ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ (ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ)। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੀਫ ਇੰਜਨੀਅਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਚੀਫ ਇੰਜਨੀਅਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਚੀਫ ਇੰਜਨੀਅਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੀਫ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਉਂ ਹੈ। , ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311(2) 'ਚ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਿਯਮ 7 ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311(2) ਵਰਗੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ। ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ 'ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, "ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਹ ਲੋੜ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ "ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ" ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਜੇ 'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ' ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ; ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਓ, ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਗ੍ਰੇਡਾਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੋਂ ਜੁਨੀਅਰ ਤੋਂ ਜੁਨੀਅਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ..

ਹੁਕਮ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 4(ii) ਦੇ ਅਧੀਨ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ 'ਐਫ'), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1946 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਟਰੇਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, 1953 ਤੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਹੈੱਡ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੂਨ, 1961 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਸੰਯੁਕਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਉਲਟ ਐਟਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਸ਼੍ਰੀ ਜਪਗਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਰਹਿੰਦ ਕੈਨਾਲ ਸਰਕਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ। ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ, 1961 ਵਿੱਚ ਸਰਕਲ ਹੈੱਡ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ, ਕੋਟ ਗੰਗੂ ਰਾਏ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਲੇਬਰ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ R-II) ਸੌਂਪੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 100 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਜੋਂ। ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ 1,100 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਲਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਟੋਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ ਨੰ. PSC/63/192, ਮਿਤੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963, ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਉੱਤਰੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਬਕਾਏ. ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ 'ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਪੀ ਗੋਇਲ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਰਾਹੀਂ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ) ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਗੋਇਲ) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਕਾਰਜਾਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਪੰਡਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 10 ਜੂਨ, 1963 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ R-I ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਥਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ. ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 1/3 ਜੁਲਾਈ, 1963 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ R-1), . ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ, ਚੀਫ਼ ਇੰਜਨੀਅਰ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ), ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਨ. ਪੰਡਿਤ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੂਚਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ। ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ : -

“ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਰੋਕੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸੋ। ਇੱਕ ਛੇਤੀ ਜਵਾਬ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਇੰਜਨੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰ ਜੋਗਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਰਾਹੀਂ ਦੂਜੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਨੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੋਗਿੰਦਰਾ ਨਾਥ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਬਾਰੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ, ਚੀਫ਼ ਇੰਜਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 19 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ 'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਏ'), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰਵ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਵਰਕਸ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ. 'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ') ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਸ੍ਰੀ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ, ਸਰਕਲ ਹੈੱਡ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਟ ਗੰਗੂ ਰਾਏ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਲੇਬਰ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਸਰਹਿੰਦ ਨਹਿਰ ਦੇ ਆਰ.ਡੀ. 183000 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਲੇਟ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਫੀਤਾਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਲੱਸ ਭੱਤੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਰੱਖਿਆ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ. ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ

ਸੂਦ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ., ਆਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਲੇਬਰ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਜੋਂ 100, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਘੋਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀਸ-ਮੀਲ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 14 ਮਾਰਚ, 1964 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਦੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨੱਥੀ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਾਰਜ- ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਰਚਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੁਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜੋ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਇੰਜਨੀਅਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਡੀ') ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜਨੀਅਰ ਦੇ ਉਕਤ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। (ਅਨੈਕਸਰ 'ਈ'), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਲੱਸ਼ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿੰਗ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ "ਕੁਝ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤਿਮਾਹੀ ਦੁਆਰਾ" ਦੁਬਾਰਾ ਧੱਕੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮ ਦੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਸੂਦ ਨਾਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ

ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੂਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਰੁਟੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐਫ') ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਤੁਹਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।”

ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਵਰਿੰਗ ਲੈਟਰ, ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1964 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ 'ਜੀ') ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸਰਕਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੂਨ, 4, 1964 ਦੇ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ 'ਜੀ')।

ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ, 1964 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਐੱਚ') ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਅਗਸਤ, 1964 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 10 ਸਤੰਬਰ, 1964 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'I') ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ

ਖਰੜਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਿਤੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੁਨੀਅਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਫ਼ਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਜੇ') ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 7 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਨੂੰ ਐਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ (ਅੰਕਸ਼ਾ 'ਕੇ')। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1964 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਐਲ') ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 28 ਸਤੰਬਰ 1965 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ • ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਚ ਨੇ ਦਾਖਲ ਕਰ ਲਿਆ। 15 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ. ਐੱਸ. ਸਿੱਧੂ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ) ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 8 ਮਾਰਚ 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੀ.ਐਮ. 1966 ਦੇ 682, ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ., ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ (1966 ਦਾ C.M 3493)। 12 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ, ਕੌਸ਼ਲ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 23 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 12 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1966, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੱਧੂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਸਮੇਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 10 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , 1966, 1966 ਦੇ C.M. 4191 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਰਦਾਰ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਚਾਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:- . '

(1) ਕਿ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਲਤ ਹੁਕਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਭਾਵ, ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਉੱਤਰੀ, ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ. ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ;

(ii) ਕਿ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜੋ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ;

(iii) ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ; ਅਤੇ

(iv) ਕਿ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਏ ਦਬਾਅ ਕਾਰਨ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅੰਤਮ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:- ,

“ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਸਕੱਤਰ, ਕੋਟ ਗੰਗੂ ਰਾਏ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਲੇਬਰ ਐਂਡ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। 100 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਜੋਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸਲੱਸ਼ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਉੱਤਰੀ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ: ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਦਰਅਸਲ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ: ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਉੱਤਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੌਂਪੀ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਲਈ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰਾ ਨਾਥ) ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ. ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਉੱਤਰੀ), ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ: ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ।”

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਤ ਹਨ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਡਰੇਨੇਜ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। : -

“ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰੇ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀ. (ਉੱਤਰ) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰਾ ਨਾਥ, ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਲਝਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਦਾਰ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਮੇਵਕ ਸਿੰਘ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ (1) ਵਿੱਚ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੀਐਨ-ਅਰਕਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਓਜ ਰਾਜਸਥਾਨ (2), ਵਾਂਚੂ, ਸੀ.ਜੇ. (ਹੁਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੇਵ, ਜੇ, ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਦੂਜੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਮਸਵਰੂਪ ਸ਼ਰਮਾ ਟੀ ਟੀ ਈ ਵੈਸਟਰਨ ਰਲੀ ਰਤਲਾਮ ਬਨਾਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਮ ਸੁਪਰਡੈਟ ਰਤਲਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਕਿ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 403 ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ " V.I.P. (ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰੋ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਉੱਤਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਉੱਤਰੀ ਸਨ। ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਈ.ਪੀ. ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਜਾਂ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ:-

“ਉਸ ਸਮਗਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੈਰਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। . ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ

ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਡੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ ਦਾ ਸਵਾਲ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰਡਿਟਿੰਗ ਇੰਜਨੀਅਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 4 ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਉੱਤੇ "ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ" ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਈਟਮ ਨੰ. (ii) ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ "ਕਿਸੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਰੁਕਣ ਸਮੇਤ ਵਾਧੇ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (i), (ii) ਜਾਂ (iv) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। :

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੁਆਫ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ (ਨਿਯਮ 7) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੈੱਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮ। ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਵਰਗੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਦੀ। ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਸ਼ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, “ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਸ ਲੋੜ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ” ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਤਜਵੀਜ਼ ‘ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ’ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਰਦਾਰ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ “ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ” ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰਮੇਸ਼ ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਕੀਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ ਪੁੱਤਰ ਲਾਲਾ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ। v. ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਿਲਟਰੀ ਫਾਰਮਜ਼, ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਬੇੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ 6T ਸੁਪਰਡੈਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 8 ਸੂਪਰਾ, ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਰਦਾਰ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੇ (i) ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਰਿਕਾਰਡ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ, (ii) ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜੋ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੀ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਹੂ ਚੁੱਕੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ V.I.P ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਨਕਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੇਠਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ: -

“ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ 28 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 28 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ/ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ - ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚੁੱਪੀ ਧਾਰੀ ਰੱਖੀ ਪਰ ਮਾਰਚ, 1964 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਈ, 1964 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ।

ਇਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ, ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੇਸ ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1 ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਗਸਤ, 1962, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ

ਜਾਂ ਨਵੀਨਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਜੇਕਰ 'ਅਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੈੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਚਿਤ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਦੇਸਿਕਾ ਘਣਸਾਮਬੰਡਾ ਪੰਦਰਾਸਨਿਦੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਕਾਰਨ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ-ਇਨ-ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਚੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀ. ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।”

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਾ ਕੇ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਣਾ। ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿੱਟੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ

ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਕਲ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ! ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰ ਅਬਨਾਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਨੁਕਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਮੈਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

Jatinder Singh, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।